

30- I grottan med Gabriel

Innehåll

- Tadabbur as-Sira – avsnitt 30
- I grottan med Gabriel
- Gabriel (‘alayhi as-salam)
- Tio år efter sändebudet
- ”Aldrig kommer Gud att förödmjuka dig”
- Waraqa

Tadabbur as-Sira – avsnitt 30

I grottan med Gabriel

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn. Må Guds frid och välsignelser vara över vår mästare Muhammad, hans familj och hans följeslagare. O Gud, lär oss det som gagnar oss, låt oss dra nytta av det Du lärt oss, och ge oss mer av Din nåd kunskap. Gör våra handlingar uppriktiga för Ditt ansikte.

Vi fortsätter att sitta vid Muhammads ﷺ bord – i grottan tillsammans med Gabriel.

Gabriel kom till honom plötsligt, utan förvarning, utan hälsning, utan att presentera sig. Profeten ﷺ frågade honom inte heller vem han var. Gabriel talade till honom som om han kände honom länge. Han tog honom, höll om honom hårt och sade: "Läs!" Profeten ﷺ var analfabet och svarade: "Jag kan inte läsa." Gabriel tog honom igen, höll om honom hårt och sade: "Läs!" Profeten ﷺ svarade åter: "Jag kan inte läsa." Detta upprepades tre gånger. Den tredje gången sade Profeten ﷺ: "Vad ska jag läsa?"

Varför denna hårdhet?

Denna kraftfulla handling var för att väcka Profeten ﷺ till uppdragets allvar – att visa hur betydelsefullt uppenbarelse är, hur stort detta budskap är, och att det inte kommit utan prövning och tyngd. Det var också för att undanröja alla påståenden från dem som ville förneka uppenbarelse och påstå att Profeten ﷺ drömde eller inbillade sig.

Profeten ﷺ svarade varje gång: "Jag kan inte läsa." Han var analfabet – och detta var hans mirakel. Gud säger:

"Du brukade inte läsa någon skrift före detta, och du skrev den inte med din hand – annars skulle de som förnekar ha tvivlat."

Han kunde inte läsa eller skriva, så ingen kunde anklaga honom för att ha hämtat kunskapen från människor. Han var analfabet men överträffade ändå de lärda och värtaliga. Han kunde inte läsa eller skriva, men han gjorde mänskligheten läsande och skrivande. All vetenskap och civilisation som kom efter honom kom genom hans ljus. Även västerländsk civilisation är i grunden ett resultat av den muslimska civilisationens påverkan.

Det är som om Gud säger till Profeten ﷺ: *"Tiden för materiella mirakel är över. Din nations mirakel är kunskap. Din verkliga mirakel är Koranen."*

Uppdraget börjar med: **"Läs i din Herres namn som skapat."** Kunskap kopplas till tro. Kunskap utan tro saknar värde.

Gabriel ('alayhi as-salam)

Gabriel sade dessa ord till Muhammad ﷺ och försvann sedan. Profeten ﷺ – den mest värtalige av araber – förstod direkt att detta inte var mänskligt

tal.

”Läs i din Herres namn” – de första orden som någonsin uppenbarades på jorden.

Mannen som kom till honom talade om den Gud som Profeten ﷺ hade sökt i sin långa tid av meditation i grottan. Men Gabriel sade inte till honom att han var en profet – han läste bara verserna och försvann.

Profeten ﷺ blev rädd och sprang hem, avbröt sin retreat och sökte trygghet. Aisha (må Allah vara nöjd med honom) beskriver scenen: Han kom hem med hjärtat bultande.

Han gick till sin älskade, kloka och mogna hustru Khadija (må Allah vara nöjd med honom). Hon hade levt med honom i 15 år före uppenbarelsen och aldrig sett något annat än ädel moral från honom. Han hade heller aldrig sett något annat än godhet från henne. Ingen källa nämner att de någonsin hade ett enda gräl.

Tio år efter sändebudet

Även under de tio första åren efter sändebudet fanns ingen ilska eller splittring mellan dem. Ett fullkomligt äktenskap.

Profeten ﷺ berättade vad som hänt i grottan, fortfarande skakad: **”O Khadija, jag fruktade för mig själv.”**

Hennes reaktion var märklig – ingen panik, ingen rädsla, ingen förebråelse. Hon sade inte: ”Varför gick du till den där mörka grottan? Du utsatte dig själv för detta!”

Hon sade inte ett enda ord av detta. Hon blev inte rädd som många kvinnor skulle ha blivit. Hon såg på saken med lugn och sade med full övertygelse:

”Nej! Vid Gud, Han kommer aldrig att förödmjuka dig. Du upprätthåller släktbanden, bär de svaga, ger den fattige, hedrar gästen och hjälper vid olyckor.”

Hon nämnde inte hans bön, meditation eller retreat – hon nämnde hans **behandling av människor**. Det är det verkliga måttet på en människa.

"Aldrig kommer Gud att förödmjuka dig"

Profeten ﷺ lugnade sig när han hörde hennes ord. Detta är den rättfärdiga hustruns roll – att vara en källa till trygghet och ro.

Gud säger: **"Och bland Hans tecken är att Han skapat åt er hustrur från er själva, för att ni ska finna ro hos dem."**

Khadija (må Allah vara nöjd med honom) ville inte lämna honom i oro. Hon sade: **"Låt oss gå till Waraqa ibn Nawfal."**

Waraqa

Khadija gick inte till en spåman, inte till en avgudapräst, inte till en klok man från Quraysh – hon gick till en lärd man som hade antagit kristendomen och kände till tidigare skrifter.

Detta är en läxa för varje ung muslim: **Välj en hustru som Khadija.**

Profeten ﷺ och Khadija gick till Waraqa. Han var gammal och blind, men han kände till att en profet skulle komma i denna tid. Han kände också till Muhammad ﷺ och hans karaktär.

När han hörde berättelsen sade han direkt:

"Detta är Namus (Gabriel) som kom till Moses. Du är denna nations profet."

Profeten ﷺ blev djupt berörd. Var detta verklighet? Kunde Gud ha valt honom?

Waraqa sade: **"Om jag bara vore ung när ditt folk kommer att fördriva dig."**

Profeten ﷺ blev förvånad: **"Ska de fördriva mig?"**

Han kände inte till profeternas historia. Waraqa svarade: **"Ingen har kommit med det du kommit med utan att bli bekämpad."**

Kort därefter dog Waraqa. Han levde 90 år – som om hela hans liv var förberett för just denna stund. Profeten ﷺ sade: **"Jag såg honom i två**

trädgårdar i Paradiset.”

Uppenbarelsen avbryts

Efter detta avbröts uppenbarelsen – från tre dagar till fyrtio dagar enligt olika källor. Profeten ﷺ blev orolig och gick ofta upp i bergen för att söka Gabriel.

Han längtade efter visshet.

Detta avbrott var en gudomlig visdom – för att lugna honom, låta honom smälta det som hänt och längta efter uppenbarelsen.

När sorgen blev som störst såg han Gabriel igen, sittande på en tron mellan himmel och jord. Profeten ﷺ blev rädd och sprang hem:

”Täck mig! Täck mig!”

Då uppenbarades: **”O du som är höljd i mantel – stå upp och varna!”**

Här förändrades allt. Profeten ﷺ gick från oro till visshet, från tvekan till beslutsamhet.

Han förstod nu allt som hänt tidigare – stenarnas hälsning, bröstets öppnande, mannens besök i grottan.

Uppdraget börjar

Profeten ﷺ började sin långa, mödosamma resa – kallelsen till Gud.

En lärd sade: **”Det sades till honom: ’Stå upp!’ – och han stod. Och han stod i mer än tjugo år utan vila.”**

Han kallade varje individ, varje stam, varje fri och slav, varje ung och gammal – tills han dog.

Och lovprisad vare Gud, världarnas Herre.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)

- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)